

ΛΟΓΟΣ ΟΡΚΩΜΩΣΙΑΣ ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ ΔΟΥΚΕΝΗ

Αξιότιμε κοσμήτορα της πολυτεχνικής σχολής, Αξιότιμη Κύρια Πρόεδρε, σεβαστοί καθηγητές, αγαπητοί γονείς και συγγενείς, αγαπητοί πτυχιούχοι, και συνάδελφοι πλέον, του Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης, κυρίες και κύριοι,

Τα λόγια νομίζω είναι περιττά για να περιγράψουν τα συναισθήματα όλων μας για αυτή την ημέρα. Σήμερα κλείνει ένα σημαντικό κεφάλαιο της ζωής μας, γεμάτο γνώσεις, εμπειρίες και μαθήματα ζωής. Με μια ματιά στο παρελθόν, σίγουρα κανένας μας δεν φανταζόταν ότι θα γινόταν Χωροτάκτης Μηχανικός... ή μέχρι τουλάχιστον να το δηλώσει στο μηχανογραφικό του. Όταν μας ρωτούσαν τι θα θέλαμε να γίνουμε παλαιότερα η απάντηση μπορεί να ήταν γιατρός, φυσικός, αρχιτέκτονας, μαθηματικός... Σίγουρα όχι χωροτάκτης.

Ακόμα κι όταν ξεκινήσαμε τις σπουδές μας στην Βέροια, το μέλλον φαινόταν χαοτικό και άγνωστο. Στην ερώτηση 'τι σπουδάξεις;' η όποια απάντηση θα ήταν αόριστη και συγκεχυμένη, έχοντας ως ανταπόκριση κενά βλέμματα. Σήμερα βγαίνοντας λοιπόν από αυτό το τμήμα, αν μας ρωτήσουν τώρα τι σπουδάσαμε, η απάντηση σίγουρα θα είναι διαφορετική, με στοχευμένα επιχειρήματα και ορολογίες, αλλά η ανταπόκριση από τους υπόλοιπους θα είναι μάλλον η ίδια.

Παρόλα αυτά, κατά την διάρκεια της φοίτησής μας κλιθήκαμε να αντιμετωπίσουμε πολλά ζητήματα. Κάποια από αυτά μας ενθουσίασαν και μας ενέπνευσαν, και άλλα τα προσπεράσαμε. Όμως όλα αποτέλεσαν τις βάσεις μας για να φτάσουμε να γίνουμε μηχανικοί. Και όλα αυτά χάρη σε ανθρώπους που στάθηκαν δίπλα μας και μας καθοδήγησαν, ανθρώπους χωρίς τους οποίους δεν θα είχαμε φτάσει ως εδώ σήμερα. Τους καθηγητές μας. Και για αυτό σας ευχαριστούμε.

Την ημέρα την ορκωμοσίας, δεν γιορτάζουμε μόνο την επιτυχία των τελειοφοιτών... Αδιαμφισβήτητα το να παίρνεις το πτυχίο σου δεν αποτελεί μόνο απόδειξη των γνώσεών σου αλλά και απόδειξη των αγώνων και των θυσιών που έγιναν για να το αποκτήσεις. Γι αυτή την προσπάθεια, σήμερα είναι η μέρα να πούμε ευχαριστώ σε αυτούς που στάθηκαν με ανιδιοτέλεια πλάι μας και μας στηρίζουν μέχρι αυτή τη στιγμή. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους γονείς μας και στα αδέρφια μας που μας στηρίζουν από την πρώτη μέρα της ζωής μας, και ένα ευχαριστώ στους φίλους μας, που επιλέξαμε να είναι τα αδέρφια-στύλος της ζωής μας. Αν αυτό το ευχαριστώ δεν σας το είπαμε ποτέ, σήμερα είναι η μέρα.

Φτάνοντας λοιπόν προς το τέλος ξεκινάνε τα ερωτήματα, για κάποιους από μας ίσως να έχουν ξεκινήσει ήδη. Μετά από λίγες μέρες από την παρουσίαση της διπλωματικής ή την εξέταση του τελευταίου μαθήματος, ξυπνάς και αναρωτιέσαι: 'τι θα κάνω από δω και πέρα;', 'να κάνω μεταπτυχιακό;', 'να βγω στο εξωτερικό;', 'να ψάξω για δουλειά;' και κυρίως 'θα βρω δουλειά;' και άλλα πολλά... Σίγουρα οι συνθήκες της εποχής δεν ευνοούν τα μεγαλεπήβολα σχέδια ούτε δίνουν μεγάλα

περιθώρια για μελλοντικές προβλέψεις στην χώρα μας αλλά δεν θα έχει νόημα να προσπαθήσουμε να προχωρήσουμε, με την σκέψη μας και μόνο να μας τραβάει πίσω.

Μεγαλώνοντας, όλοι μας μιλούν για ‘μαθήματα ζωής’. Κάποια από αυτά αποτελούν προβληματισμούς που με ενέπνευσαν ώστε να μπορέσω να σκεφτώ πιο καθαρά το μέλλον και θα ήθελα να τις μοιραστώ με τους συναδέλφους μου:

- Αξίζει να έχεις όνειρο;: Το να βάζεις στόχους στη ζωή σου αποτελεί κίνητρο για να προχωράμε στη ζωή μας κάθε μέρα. Αλλά πρόσεξε μην τυχόν, προκειμένου να φτάσεις ένα και μόνο μακροχρόνιο όνειρο, χάσεις την πορεία.
- Μην ψάχνεις την ευτυχία: Στη ζωή λίγα πράγματα μας δίνονται απλόχερα και η δική σου ευτυχία δεν βρίσκεται κριμένη και θαμμένη σε κάποιο σεντούκι ούτε πρόκειται να στην χαρίσουν. Φτιάξ’ την μόνο σου
- Είναι άραγε όλα είναι τύχη; Για κάθε επιτυχία ακολουθεί η χαρά. Τι γίνετε όμως στην αποτυχία; Γι αυτό ακόμα κι αν δεν έρθουν όλα βολικά στη ζωή μας, μπορεί να έχουμε κερδίσει περισσότερα απ’ ότι νομίζαμε. Κοίτα μπροστά και προχώρα.
- Όρισε τον εαυτό σου με αυτά που αγαπάς: Έχουμε συχνά την τάση να συμβιβάζομαστε προκειμένου να εγκλιματιστούμε σε καινούριες συνθήκες. Καθίσαμε όμως να αναλογιστούμε τι πραγματικά αγαπάμε να κάνουμε στη ζωή μας και αν το εκφράζουμε αρκετά; Γέμισε λοιπόν τη ζωή σου με αυτά που σου αρέσουν και ανθρώπους που αγαπάς και εκτιμάς.
- Και τέλος, μην βιάζεσαι: Δεν χρειάζεται να ξέρεις ήδη τι θα κάνεις στην ζωή σου. Μην πανικοβάλλεσαι. Μπορεί αυτή τη στιγμή η ζωή να φαίνεται μεγάλη, ίσως και κουραστική. Σίγουρα θα υπάρχουν χαρές και λύπες. Αλλά θα προχωρήσουμε και δεν θα καταλάβουμε πότε πέρασε. Τουλάχιστον έτσι μου είπαν... Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ζήσουμε μια γεμάτη ζωή. Γεμάτη με γνώση, αγάπη, φίλους και ότι επιθυμεί ο καθένας μας.

Μπορεί όλα όσα ειπώθηκαν να αποτελούν σκέψεις και αναζητήσεις, ή και τίποτα.... αλλά δεν θα ασχοληθούμε σήμερα με αυτά. Γιατί σήμερα γιορτάζουμε το πρώτο σκαλοπάτι της ζωής μας. ΝΑΙ τα καταφέραμε. ΝΑΙ πήραμε πτυχίο. Καλή τύχη σε όλους μας.

Σας ευχαριστώ